

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.046/2023/4.

A felperes: I.r. felperes, I.r. felperes címe, I. rendű,
II.r. felperes, II.r. felperes címe, II. rendű

A felperes képviselője: dr. Abonyi Rita ügyvéd, ügyvéd címe., aki az I. és II. rendű felperest képviseli

Az alperes: I.r. alperes, I.r. alperes címe, I. rendű,
II.r. alperes, II.r. alperes címe, II. rendű

Az alperes képviselője: dr. Frisch Gábor ügyvéd, ügyvéd címe, aki az I. rendű alperest képviseli

A per tárgya: szerződés létre nem jöttének megállapítása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 62.P.20.713/2022/11.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a szövegezés alábbi pontosításával hagyja helyben:

A bíróság annak ténylegére kötelezi az I. és II. rendű alperest, hogy az ingatlan-nyilvántartásban a település belterület helyrajzi szám1 helyrajzi számon felvett, természetben ingatlan címe szám alatt található ingatlanról az I. rendű alperes javára (I.r. alperes személyes adatai) bejegyzett $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjogot töröljék, és a néhai személy1 javára (személy1 személyes adatai) az ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségére a tulajdonjogot eredeti állapot helyreállítása címén visszajegyezzék.

Megkeresi Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Főosztályát a jogerős ítélet megküldése útján a tulajdonjog-változás fentiek szerinti átvezetésének fogantatása végett azzal, hogy az ingatlan-nyilvántartási eljárás lefolytatásához szükséges igazgatási szolgáltatási díjat a felpereseknek kell megfizetnie.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 238.260 (kétszázharmincnyolcezer-kétszázhatvan) forint másodfokú perköltséget.

A másodfokú pártfogó ügyvédi díj viselésére teljes egészében az I. rendű alperes köteles, a felmerült 600.300 (hatszázezer-háromszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az 1924-ben született személy1 gyermekei személy2 (született: 1955.), a per korábbi I. rendű felperese és személy3, a per korábbi II. rendű felperese. Az I. rendű felperes

személy² özvegyeként a per korábbi I. rendű felperesének jogutódja, míg a II. rendű felperes személy¹ gyermeke, a per korábbi II. rendű felperesének jogutódja. A II. rendű alperes személy²nek, a per korábbi I. rendű felperesének gyermeke.

[2] A település belterület helyrajzi szám¹ alatt felvett, ingatlan címe szám alatti ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadban személy¹ (született: 1924.) és $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadban a II. rendű alperes tulajdonában állt.

[3] személy¹ (született: 1924.) 2009. július 29-én „Életjáradéki szerződés tartási elemekkel” elnevezésű megállapodást kötött az I. rendű alperessel. A szerződéssel az ingatlan címe ingatlanon fennálló $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét az I. rendű alperesre ruházta át életjáradék és tartás fejében. Az I. rendű alperes 2009. augusztus 1-től kezdődően havi 10.000 forint járadék megfizetését vállalta (3. pont). Kötelezte magát, hogy személy¹t gondozza, ennek keretében részére napi egyszeri meleg étkezést biztosít, az ingatlant takarítja, az egyéb háztartási teendőket ellátja (4. pont). Vállalta az ingatlan teljes rezsiköltségének viselését (5. pont) és azt, hogy a járadékost betegsége esetén ápolja, kezelteséről, gyógyíttatásáról és halála esetén illő eltemettetéséről gondoskodik (6. pont).

[4] A földhivatal a szerződés alapján az ingatlan címe ingatlan vonatkozásában 69745/2/2009/09.07.30. számú határozatával az I. rendű alperes javára a tulajdonjogot $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadban, életjáradék jogcímén az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte.

[5] személy¹ 2010. február 26-án elhunyt.

[6] A Fővárosi Törvényszék 2014. január 28-án jogerős 10.P.22.738/2010/32. számú közbenső ítéletében megállapította, hogy a néhai személy¹ (született: 1924.), mint jogosult és az I. rendű alperes, mint kötelezett között Budapesten, 2009. július 29-én megkötött „Életjáradéki szerződés tartási elemekkel” elnevezésű megállapodás érvénytelen. A döntés indoka szerint a járadékos a megállapodás megkötésekor az ügyei viteléhez szükséges belátási képességgel nem rendelkezett, ezért a szerződés semmis.

[7] A felperesek keresetükben a 2009. július 29-én megkötött, „Életjáradéki szerződés tartási elemekkel” elnevezésű megállapodás érvénytelenségére hivatkozással a szerződéskötés előtt fennállott helyzet visszaállítását kérték a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 234. § (1) bekezdése és a 237. § (1) bekezdése alapján. Ennek keretében kérték az alperesek kötelezését annak türéseire, hogy a település belterület helyrajzi szám¹ helyrajzi szám alatt felvett, ingatlan címe szám alatti ingatlanról az I. rendű alperes javára bejegyzett $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjogot az ingatlan-nyilvántartásból töröljék és néhai személy¹ (született: 1924.) javára az ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségére a tulajdonjogot eredeti állapot helyreállítása címén visszajegyezzék.

[8] Az I. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben marasztalását célozta. Továbbra is állította, hogy személy¹ (született: 1924.) haláláig cselekvőképes volt.

[9] Viszontkeresetet terjesztett elő a felperesekkel szemben, amelyben egyetemleges kötelezésüket kérte 1.504.235 forint megfizetésére, az eredeti állapot visszaállítása körében. Az életjáradéki szerződés alapján 2009. augusztus és 2010. február közötti időszakban teljesített szolgáltatásként kért elszámolni 60.000 forintot (havi 10.000 forint járadékot), 240.000 forintot (napi egyszeri meleg étkezés, kitakarítás és egyéb háztartási teendők fejében havi 40.000 forint összegben), 240.000 forintot (az ingatlan teljes rezsiköltsége havi 40.000 forint összegben), felhalmozott rezsitartozások kiegyenlítése címén 150.632 forintot és 217.839 forintot, 180.000 forint temetési költséget és a 2009-2010 közötti időszakban végzett beruházási munkálatok 1.900.000 forint összegű ellenértékét. Mindezen összeg fele részének megfizetésére kérte egyetemlegesen kötelezni a felpereseket, tekintettel arra, hogy a II. rendű alperes az ingatlan $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonosa.

[10] A II. rendű alperes a keresetet elismerte, az eredeti állapot helyreállítását nem ellenezte.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletében megkereste a Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Főosztályát, hogy a település belterület helyrajzi szám1 helyrajzi számú, természetben az ingatlan címe szám alatti ingatlan vonatkozásában I.r. alperes I. rendű alperes tulajdonában álló 1/2 tulajdoni hányadra néhai személy1 (személy1 személyes adatai) 1/2 tulajdoni hányadú tulajdonjogát - néhai személy1 (személy1 személyes adatai) és I.r. alperes I. rendű alperes között Budapesten, 2009. július 29. napján megkötött életjáradéki szerződés tartási elemekkel elnevezésű szerződés érvénytelensége miatt - jegyezze vissza, I.r. alperes I. rendű alperes 1/2 arányú tulajdonjogának egyidejű törlése mellett. A II. rendű alperest ennek tűrésére kötelezte. Döntése szerint az ítélet egyben a bejegyzési engedélyt is jelenti.

[12] Az I. rendű alperes viszontkeresetét elutasította. Megállapította, hogy az I. rendű alperest képviselő dr. Frisch Gábor pártfogó ügyvéd díját a Magyar Állam viseli, 450.300 forint eljárási illeték és 155.296 forint szakértői díj pedig a Magyar Állam terhén marad.

[13] Az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában ismertette a régi Ptk. 234. § (1) bekezdését, a 237. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (4) bekezdését, a 141. § (2), (6) bekezdését, a 163. § (2) bekezdését, a 164. § (1) bekezdését és a 206. § (1) bekezdését.

[14] Indokai szerint a jogerős közbenső ítélet megállapította a 2009. július 29-én megkötött „Életjáradéki szerződés tartási elemekkel” elnevezésű megállapodás érvénytelenségét, ezért a régi Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet kellett visszaállítani. Erre vonatkozóan a 2014. június 6-i tárgyaláson (a Fővárosi Törvényszék 10.P.21.000/2014/6. számú jegyzőkönyve) és a 2014. szeptember 10-i tárgyaláson (a Fővárosi Törvényszék 10.P.21.000/2014/8. számú jegyzőkönyve) tájékoztatta az I. rendű alperest arról, hogy őt terheli az általa megjelölt szolgáltatások teljesítésének, azok értékének igazolása, a megjelölt beruházások elvégzése és azok értékének a bizonyítása. Az eljárás során 10.P.21.000/2014/8. számú végzésében, határidő tűzésével, mellőzés terhével, tanúbizonyítási indítványainak megtételére, a 10.P.21.000/2014/11. számú végzésében a kirendelni kért szakértőhöz intézendő kérdéseinek előterjesztésére is felhívta az I. rendű alperest. A felhívás eredménytelen maradt. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az I. rendű alperes a viszontkereset tekintetében bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

[15] Megítélése szerint az I. rendű alperes személyes előadása, tanú1 és tanú2 tanúk vallomása önmagában nem volt elegendő a viszontkeresetben megfogalmazott igény alaposágának bizonyítására. A tanúk vallomásából nem lehetett egyértelműen megállapítani, hogy az említett összegek bizonyosan az I. rendű alperes saját vagyonából származtak. Ennek során figyelembe vette az I. rendű alperesnek az örökhagyóval való kapcsolatát is. Az I. rendű alperes állításait okiratokkal sem támasztotta alá, azt sem bizonyította, hogy kellő anyagi forrással rendelkezett az általa állítottan nyújtott szolgáltatásokhoz és beruházásokhoz.

[16] Mindezekre figyelemmel a viszontkereset elutasította és a szerződéskötés előtt fennállott helyzet visszaállításáról a régi Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, a további bizonyítást a régi Pp. 3. § (4) bekezdése értelmében mellőzve. Mivel a pernyertes felpereseknek perköltségigénye nem volt, e tárgyban nem döntött. Az I. rendű alperes teljes személyes költségmentességére tekintettel a régi Pp. 78. §-a alapján határozott a további perköltség viseléséről.

[17] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű alperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelmében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását és

viszontkeresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte. Kérte továbbá a felperesek első- és másodfokú perköltségben marasztalását.

[18] Álláspontja szerint a földhivatal megkeresésére vonatkozó ítéleti rendelkezés jogszabályba, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:4. §-ba ütközik. A rendelkezés értelmében a jogképeség a halállal szűnik meg, ezért a jogképeséssel nem bíró néhai személy nem szerezhetsz tulajdonjogot, javára tulajdonjog az ingatlan-nyilvántartásba nem jegyezhető be. Az eredeti állapot helyreállítására a jogosult halála miatt nincs lehetőség. A felperesek az I. rendű alperes tulajdonjogának törlését kérték volna, ilyen igényt azonban nem fogalmaztak meg. A felperesek saját tulajdonjoguk bejegyzését jogutódlás címén nem kérték. Ezért a kereset megalapozatlan és lehetetlenre irányul.

[19] A felperesek csak 2022. szeptember 15-én terjesztették elő az eredeti állapot helyreállítását célzó, az I. rendű alperes tulajdonjogának törlése iránti kereseti kérelmet, ezért az a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) hatálya alá esik. Az elsőfokú bíróságnak azt el kellett volna különítenie vagy vissza kellett volna utasítania. Jelen eljárásban legfeljebb a viszontkereset tárgyában lehetett volna döntenie, az I. rendű alperes tulajdonjogának törléséről nem.

[20] A fellebbező érvelése szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy a viszontkereset tekintetében nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének. Az I. rendű alperes személyes nyilatkozata, tanú1 és tanú2 tanúk vallomása már önmagában alátámasztotta az állított szolgáltatások megtörténtét. A tartási szerződésből eredő folyamatos szolgáltatás önmagában bizonyítja a megtérítési igényt. Nem törvényi feltétel, hogy az I. rendű alperesnek saját vagyonából kell fedeznie a juttatásokat.

[21] A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az I. rendű alperes másodfokú perköltségben való marasztalását célozta. Az igényük jogalapját bizonyító jogerős közbenső ítéletre hivatkoztak, kifejtve, hogy a viszontkereset elutasításával nincs akadálya az eredeti tulajdoni állapot helyreállításának.

[22] Érvelésük szerint a szerződéskötés előtt fennállott helyzet visszaállítása során nincs jelentősége annak, hogy néhai személy már nem él. A per tárgya nem a hagyaték rendezése, hanem az érvénytelen szerződés megkötése előtti állapot létrehozása. A közjegyző a póthagyatéki eljárást ezt követően tudja lefolytatni.

[23] A Pp. rendelkezéseinek alkalmazandóságára vonatkozó okfejtés pedig azért téves, mert a per korábban, a régi Pp. hatálya alatt indult.

[24] A fellebbezés alaptalan.

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt fellebbezéssel nem érintett rendelkezése [rég. Pp. 228. § (4) bekezdése], ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében, a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül [rég. Pp. 253. § (3) bekezdése]. A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívüli eljárásban vizsgálta [rég. Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja].

[26] Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta és abból helytálló következtetésre jutott, az alkalmazandó jogszabályok körét helyesen állapította meg. Érdemi döntésével az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglalt érvek az elsőfokú ítélet megváltoztatására nem voltak alkalmasak.

[27] Helyesen indult ki az elsőfokú bíróság döntésének meghozatala során abból, hogy a Fővárosi Törvényszék 10.P.22.738/2010/32. számú közbenső ítélete a néhai személy (született: 1924.) és az I. rendű alperes között létrejött életjáradéki megállapodás érvénytelenségét megállapította. A közbenső ítéletnek anyagi jogerőhatása van [rég. Pp. 229.

§ (1) bekezdés]. A felperesek érvénytelenségi igényüket a közvetlen jogszerzővel szemben terjesztették elő, a szerződéskötés előtt fennállt helyzet visszaállítása iránt. A követelés jogalapjához tartozóan az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy levonható-e az érvénytelenség kért jogkövetkezménye.

[28] A régi Ptk. 237. § (1) bekezdése szerint érvénytelen szerződés esetében a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet kell visszaállítani. A szerződés érvénytelenségének a megállapítása esetén az eredeti állapot akkor áll helyre, ha mindkét fél visszakapja azt a szolgáltatást, amelyet az érvénytelen szerződés alapján adott.

[29] Az ingatlan tulajdonjogát érintő szerződések semmisségének megállapítása alapján a szerződéskötés előtt fennállott helyzet visszaállítása szükségképpen az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés törlésével és az eredeti állapot érvénytelenség címén való visszaállításával jár. Ezzel kapcsolatban a régi Ptk. és az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) rendelkezései összefüggenek egymással.

[30] Jelen esetben az eredeti állapot helyreállítása megvalósítható volt. Az érvénytelenségi per megindítására jogosult felperesek keresete alapján az I. rendű alperes bejegyzett tulajdonjoga törölhető, a korábbi tulajdonos tulajdonjoga pedig bejegyezhető volt, hiszen az érvénytelen szerződésen alapuló ingatlan-nyilvántartási bejegyzést további bejegyzés nem követte [az Inytv. 2014. március 15-ig hatályos 5. § (3), (4) bekezdése, ezt követően a Ptk. 5:174. § (1) bekezdése]. Sem a régi Ptk., illetve a jelenleg hatályos Ptk., sem az Inytv. nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a bejegyzésnek akadálya lenne. A szerződéskötés előtt az ingatlan-nyilvántartás néhai személylt (született: 1924.) tüntette fel az ingatlan $\frac{1}{2}$ illetőségének tulajdonosaként, ezért a szerződéskötés előtt fennállott helyzet visszaállítása is az ő tulajdonjogának visszajegyzését jelenti [Inytv. 30. § (2) bekezdése, a (2a) bekezdés a) pontja]. A jogosult időközbeni halála, jogképességének hiánya a régi Ptk.-ban és az Inytv.-ben meghatározott jogkövetkezmény alkalmazandóságát nem érinti.

[31] A felperesek keresete ezért megfelelt az anyagi jogi szabályoknak. Saját tulajdonjoguk megállapítását és bejegyzését nem kellett kérniük. A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 1. §-a és a 3. § (1) bekezdése értelmében az ember halálával bekövetkező hagyatékátszállás tárgyában az eljárás lefolytatására a közjegyzőnek van hatásköre.

[32] Az eredeti állapot helyreállítása az I. rendű alperes szolgáltatását vizsgálva is megvalósítható volt. Az életjáradék reverzibilis szolgáltatás, az így megfizetett összeg visszaszolgáltatatható. Tény, hogy a perbeli szerződés a megkötését (2009. július 29.) követően – annak érvényessége esetén – a járadékos 2010. február 26-án bekövetkezett haláláig lett volna hatályban. Ehhez mérten az eljárás során nem merült fel olyan peradat, amiből arra lehetett volna következtetni, hogy ezen időszak alatt az I. rendű alperes bármilyen, érdeminek tekinthető személyes közreműködést feltételező tartást nyújtott az egyébként cselekvőképtelen eltartottnak.

[33] Kizárólag tanú3 tanú adta elő vallomásában a főzésre, mosásra kiterjedő gondozási tevékenységet (a Fővárosi Törvényszék 10.P.22.738/2010/14. számú jegyzőkönyv). A bizonyítási eljárás további adatai azonban a tartás hiányára utaltak. Maga a járadékos állította a Budapesti Rendőr-főkapitányság IX. kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztály előtti eljárásban tanúként, hogy a végrendelkezést követően (2009. július 30.) az I. rendű alperes már nem nagyon jelent meg nála, majd a kötvények visszaadása után (2009. augusztus 12-14.) már csak telefonon beszélt vele (a Fővárosi Törvényszék 10.P.22.738/2010/16. számú jegyzőkönyv melléklete).

[34] tanú3 tanú vallomásának bizonyító erejét az is gyengíti, hogy nyilatkozata szerint a járadékos nem dohányzott. Ezzel szemben tanú4 a néhai lakását ápolatlannak,

cigarettafüsttel átitatottnak írta le (a Fővárosi Törvényszék 10.P.22.738/2010/10. számú irat és 14. sorszámú jegyzőkönyv). Kétséges ezért, hogy tanú3 tanú az információit honnan szerezte, illetve mennyiben ismerhette a járadékos életkörülményeit és milyen információja volt az állított tartásról.

[35] Mindezekből következően az eltartott haláláig bizonyítottan nem került sor a perbeli szerződés alapján irreverzibilisnek minősülő tartási szolgáltatás teljesítésére, ezért az eredeti állapot helyreállításának nem volt akadálya. Az életjáradék, a rezsiköltségek és a hátralékos tartozás megfizetését pedig az I. rendű alperes nem bizonyította, így azok visszaadásának kötelezettsége nem állt fenn.

[36] Az I. rendű alperes szolgáltatásainak, ezzel összefüggésben viszontkeresetének elsőfokú ítéletbe foglalt értékelésével a Fővárosi Ítéltábla egyetértett. Az eljárás iratai alátámasztották, hogy az elsőfokú bíróság az érdemi döntés indokolásában megjelölt határozataiban a régi Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelően több alkalommal tájékoztatta az I. rendű alperest a bizonyítási kötelezettségéről és a mulasztás jogkövetkezményeiről. Az I. rendű alperes ennek ellenére további bizonyítékot nem csatolt, bizonyítási indítványa nem volt és a kirendelni indítványozott szakértőhöz sem intézett kérdéseket.

[37] Önmagában tanú1 és tanú2 tanúk vallomása nem bizonyítja, hogy az I. rendű alperes a perbeli ingatlanban értéknövekedést eredményező beruházásokat valószínűleg volna meg saját költségén. Mivel az érvénytelenség jogkövetkezményeként mindegyik fél a saját szolgáltatását követelheti vissza, így az I. rendű alperesnek a saját vagyona terhére nyújtott teljesítést kellett volna bizonyítania, tekintettel a régi Ptk. 361. § (1) bekezdésére is.

[38] Alaptalanul sérelmezte az I. rendű alperes fellebbezésében a régi Pp. rendelkezéseinek alkalmazását. A Pp. 630. § (1) bekezdése értelmében rendelkezéseit a 2018. január 1-jén és az azt követően indult ügyekben kell alkalmazni. A polgári eljárás egységes szabályrendszert jelent. Ebből következően az ügy fogalmát is egységesen kell kezelni. A Pp. 1. § (2) bekezdésének és 169. § (1) bekezdésének egybevetett tartalma szerint a jelen bírósági ügy a keresetlevél benyújtásával indult meg. A 2018. január 1-jén hatályba lépett Pp.-t ezért azokban az újonnan indult, önálló peres és nemperes eljárásokban kell alkalmazni, amelyek megindítására irányuló kérelmet a hatálybalépése napján vagy azt követően terjesztették elő a bíróságon, illetve, ha a Pp. eltérően rendelkezik, más hatóságnál. Jelen esetben a felperesek keresetlevelüket 2010. május 3-án terjesztették elő, ezért a Pp. alkalmazására nincs lehetőség.

[39] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az eredeti állapot helyreállítására vonatkozó rendelkezés szövegezését az egyértelműség és végrehajthatóság érdekében pontosította az Inyvtv. 32. §-a és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény 32/A. § (1) bekezdése, 32/E. § (1) bekezdés b) pontja, (2) bekezdése értelmében.

[40] A másodfokú eljárásban az I. rendű alperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a másodfokú perköltség viselése tárgyában is a régi Pp. 239. § szerint irányadó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kellett rendelkezni. Az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg a felperesek ügyvédi munkadíjából álló másodfokú perköltségét 6.504.235 forint fellebbezett érték alapulvételével (6.000.000 forint a peresített ingatlanhánnyad értéke + 1.504.235 forint viszontkereseti érték).

[41] Az I. rendű alperes teljes személyes költségmentessége folytán előzetesen le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli [rég Pp. 78. § (1) bekezdése, 84. § (1) bekezdés b) pontja és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 38. § (1) bekezdése, 46. § (1) bekezdése, 56. § (1) bekezdése].

[42] A felperest a másodfokú eljárásban pártfogó ügyvéd képviselte, ezért a régi Pp. 239. § szerint alkalmazandó 87. § (2) bekezdés alapján az ítéltábla a perköltségviselés arányának meghatározásával megállapította, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére teljes egészében az I. rendű alperes köteles.

Budapest, 2023. március 7.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

dr. Stecbauer Anita s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Éva s.k.
bíró